

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Primae criticae S. Vet. Test. Lineae

Brockmann, Georg

Gryphiae, [1780?]

VD18 12995509

Sectio III. Regulae Criticae.

urn:nbn:de:gbv:45:1-15734

non priuandi, qui aut Veterum interpretum, aut Msptorum, aut antiquiorum editionum, aut Talmudis et Rabbinorum lectiones separatim collegerunt.

§. 58. Ingens quidem est variantium, hucusque collectorum numerus, non tamen dubium est, quin adhuc augeri possit. In votis autem illud magis est, vt ex omni hoc apparatu lectiones, quae V. T. interpretationem faciliare possunt, prudentis Critici studio excerpantur.

SECTIO III.

Regulae Criticae.

§. 59. Cum in diuersis textus exemplaribus magna lectionum obseruetur diuersitas, nec quaenam ex illis genuina sit, textum cum Auctorum autographis conferendo inuestigari possit, aliunde petitis rationibus, ad regulas Criticas examinandis, reliquis praeferenda lectio definienda est.

§. 60. In inuestiganda autem et eligenda genuina lectione, Critici iudicium *testimoniis* potissimum et *aequitate* regitur. Illa aut in ipsis textus codicibus exhibentur, aut ex versionibus et citationibus colliguntur: Haec lectionem

nem

nem perfectionibus Auctoris, qua talis, maxime conuenientem praefendam suadet. Testimoniorum consensu lectionis *Auctoritas*: conuenientia lectionis cum perfectionibus Auctoris illius *probitas* nititur.

§. 61. Cum, quem in codicibus impressis habemus, textus ex probae notae Msptis fluxerit, (§. 26.) corrigendi pruritus proderet, qui eius lectiones, *probitate* non destitutas, sine graui ratione deserere, et pro mendosa habere vellet.

Quamuis enim codices impressi textum Masoreticum seruant, lectiones tamen inde a Sec. XII probatas exhibent

Criticorum regula: Lectionem rariorem vsitatori praefendam esse, fallere potest.

§. 62. Quodsi autem lectionem textus mendosam esse satis manifeste constet, de eius *emendatione* ex fontibus *Sept. I.* huius capituli indicatis, cogitandum est, ita tamen, vt in illorum vsu, quam inculcavimus circumspectionem adhibeamus.

§. 63. Quo antiquiores, puriores, accuratiorum, plures, codices, versiones, citationes, lectioni testimonium perhibent, eo *maior* illius est auctoritas. (§. 60.)

§. 64. Quodsi autem inter hos testes non conueniat, caetera vero omnia paria sint, testi-

testimonium codicis versioni, versionis citationi, praeferendum est. Plurium tamen versionum atque citationum consensus, codicum auctoritatem; plurium citationum conuenientia versionum auctoritatem minuere potest, si saltem testes debito modo numerentur.

Caetera paria sunt, si codices, versiones, citationes, studio ex textu originali factae, nec interpolatae aut correctae sunt.

§. 65. Ex pluribus autem lectionibus variantibus, *aequalis auctoritatis*, illa praeferenda est, ex qua mendosam textus lectionem facillime nasci potuisse, *Cap. II. Sect. III.* ostendit.

Conf. CLERICI *ars Critic. P. III. Sect. I. c. XVII. §. 21. 25.*

§. 66. Criticus tamen, textum emendaturus probiori illius lectioni, aliam, solis testimoniis nixam, praeferre dubitabit.

Hanc ob causam lectionem ויקרא Exod. 2, 22. cum DE ROSSI in ויקרא mutare dubitarem.

SECTIO IV.

Critica coniecturalis.

§. 67. Si quis lectionem auctoritate nulla munitam, probabiliter tamen genuinam, atque in receptae locum substituendam iudicat,

Con-